

Drobne ogłoszenia za słowo 15 groszy. — Ogłoszenia zwykłe 1 milim. jedna linia 20 gr. Wiersz w rubryce „Nadesłane” jedna linia zł. 0. 60. — Wiersz milim po kronice jedna linia zł. 1. — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milim. jedna linia zł. 0.75. — Dla poszukujących pracy i zaofiarowania pracy, całe ogłoszenia bez względu na ilość słów 50 gr. — Ogłoszenia matrym. i koresp. prywatne za jedno słowo 15 gr. — Za skład tabelaryczny komb. 50 proc.

Redaktor naczelny:
Józef Nekanda-Trepka.

GONIEC

KRAKOWSKI

20
GROSZY

Prenumerata wynosi w Krakowie mies. zł. 4.50, z odnośzeniem do domu zł. 5.00. — Zamiejscowa zł. 5.00. — Zagrańca zł. 8.50.

Redaktor odpowiedzialny:
Marjan Bobrowski.

Redakcja i Administracja Dunajewskiego 7. — Tel. 2502. — P. K. O. Warszawa Nr. 151.100, Kraków Nr. 404.100.

Z pobytu p. Ministra Zdziechowskiego w Krakowie.

Kraków, 1 marca.

W dniu wczorajszym, zgodnie z zapowiedzią, przybył do Krakowa p. Minister Skarbu Zdziechowski, pociągiem pospiesznym z Warszawy o godzinie 6'15 rano. Podróż odbył Pan Minister w wagonie służbowym, w którym zatrzymał się na dworcu w Krakowie do godz. 9-ej. W podróży towarzyszyli Panu Ministrowi: sekr. gen. Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, dyr. departamentu p. Wiadomości, oraz z Ministerstwa Skarbu p. radca Michalski.

O godz. 9 rano na spotkanie Pana Ministra wyszedł wojewoda krakowski p. Kowalikowski, w otoczeniu wyższych urzędników i przedstawicieli władz. Po krótkim powitaniu u stopni wagonu służbowego Pan Minister skierował swe kroki do salonu recepcyjnego na dworcu. Tam, w imieniu miasta krótkim przemówieniem powitał Pana Ministra kom. rządu p. Ostrowski, w odpowiedzi na co p. Minister zaznaczył, że przybywa do Krakowa jedynie w tym celu, aby bliżej się zapoznać z tut. urzędami, ich kierownikami i władzami i wysłuchać najżywniejszych postulatów i bolączek tej polaci kraju, aby je w ewentualnych przyszłych zarządzeniach uwzględnić. Dalej witali Pana Ministra kolejno: trzej wiceprezydenci m. Krakowa Rolle, Saare i dr. Wielgus, prezes sądu apelacyjnego p. Wolter, kurator Riemer, prezes dyr. kol. Barwicz, prez. dyr. poczt i tel. Jarszyński i wiceprezes Musiał, prezes prokuratury Windakiewicz, prez. Urz. Ziemińskiego Łacki, prez. Un. Górni. dr. Meyer, insp. pracy Smyczyński, dyr. Banku Pol. Makowski, prez. PKO. Maciejowski, prez. Izby Skarbowej Greger, wiceminister Dudek, prez. sądu okr. kar. Pelz, oraz naczelniczy wydziału Urz. Woj.

Po powitaniach Pan Minister udał się samochodem w tow. p. wojewody do gmachu województwa, gdzie przed gabinetem p. wojewody ustawiono posterunki honorowe.

W gabinecie p. Wojewody przedstawiono Panu Ministrowi naczelników wydziałów i kierowników oddziałów Urz. Wojewódzkiego, poczem po krótkiej konferencji udał się Pan Minister w towarzysztwie p. Wojewody i prez. Izby Skarb. Gregera autem na zwiedzenie Wawelu. Orowadzany przez kierownika artystycznego renowacji Wawelu p. Szyszko-Bohusza, zwiedził Pan Minister katedrę i cały zamek, poczem udał się autem wprost do gmachu Izby Skarbowej na ul. Czyszą, gdzie po zaprezentowaniu Mu wyższych urzędników tejże instytucji rozpoczęły się audjencje punktualnie o godz. 11 przedpoł.

Do audjencji zapisało się ogółem 26 osób, w tem delegacje różnych związków stowarzyszeń i korporacji kupieckiej z memorjami w sprawie kredytów i podatków.

Audjencje przeciągnęły się do godz. 1'30, poczem Pan Minister udał się do Starego Teatru na wspólny obiad z udziałem przedstawicieli władz wydawany na jego cześć przez miasto.

O godz. 4 popoł. odbyło się w Izbie Przemysłowo-handlowej zebranie sfer kupieckich i przemysłowych, na którym obecny był także Minister Skarbu p. Zdziechowski. Zebranie zajął prezydent Izby p. dr. Epstein, który powitał Pana Ministra, w dłuższym przemówieniu poruszył najdotkliwsze bolączki kupiectwa i przemysłu krakowskiego i przyczyny obecnego ogólnopolskiego ciężkiego kryzysu gospodarczego, jak również kwestię wzrastającego wciąż a nie dającego się opanować bezrobocia.

Po wywodach p. prezydenta Epsteina zabrał głos Pan Minister. Mówił wolno, dobitnie, bez frazesów i przekonywująco. Nie obiecywał zbyt wiele — przeciwnie zwracał uwagę na ogrom pracy i poświęceń, jakie czekają ogół społeczeństwa, wszystkie sfery bez wyjątku, zanim nastąpi uzdro-

Pożyczka holenderska dla miast polskich.

Warszawa. (AW) Rokowania o pożyczkę 26 milionów dolarów dla miast polskich na rozbudowę dobiegają końca. Firmy holenderskie, które finansują pożyczkę obniżyły o tyle warunki kredytu, że zaciągnięcie pożyczki staje się możliwym. Minister-

stwo skarbu ma w dniach najbliższych wyrazić swą zgodę na zaciągnięcie pożyczki. Udział Warszawy w pożyczce wynosi blisko 8 milionów dolarów.

— 0 0 0 —

Rozruchy w winnicach nad Renem.

Berlin, 27 lutego. (PAT) Onegdaj w miejscowości Berncastel w pobliżu Mozely przyszło do rozruchów na tle niezadowolenia ze zbyt wysokich podatków. Włościanie okoliczni w liczbie kilku tysięcy przybyli do Berncastel na wiec. Otoczyli oni miejscowy urząd podatkowy, w którym spalili akta. Policja składająca się w Berncastel z kilku strażników była zaskoczona wypadkiem to też interwencja jej nie osiągnęła skutków. Dopiero następnego dnia policja dokonała aresztowań.

Dzisiejsze pisma donoszą, że wczoraj w Berncastel przyszło ponownie do zaburzeń. Tłum włościan usiłował ponownie otoczyć urząd podatkowy i dom landrata, został jednak rozprószony przez znaczniejsze siły policyjne zgromadzone w Berncastel. Aresztowanych demonstrantów policja wyusiła na wolność. Jako motyw zaburzeń pisma wymieniają wyjątkową nędzę ludności wiejskiej w okolicznych winnicach i dużą ilość egzekucji podatkowych przeprowadzonych ostatnio w gminach co wywołało silne wzburzenie unysłów.

WILDY I KOSY W PALATYNIE NADREŃSKIM.

Berlin, 27 lutego. (PAT) „Berliner Tageblatt” przedstawia wydaki w Berncastel w sposób następujący:

Kiedy znaczne oddziały policji udały się wczoraj do okolicznych wsi celem dokonania nowych aresztowań mieszkańców uzbrojeni w widły i kosy zaczęli stawiać policji opór. Nadto popołudniu około 1000 włościan udało się do Berncastel z zamiarem uwolnienia z więzienia aresztowanych za udział w powyższych zaburzeniach. Sytuacja w mieście była krytyczna. Tylko akcji pojednawczej prokuratora należy zawdzięczać uniknięcia rozlewu krwi. Prokurator mianowicie postanowił wypuścić tymczasowo wszystkich aresztowanych co uspokoiło przybyłych do miast włościan. Inne pisma zaznaczają, że zaburzenia te mają źródło w ciężkiej sytuacji materialnej włościan posiadających winnice i dodają, że niepokoje z tego powodu szerzą się w całym Palatynacie.

— 0 0 0 —

Prof. Dr. Głabiński w Krakowie.

W niedzielę w sali recepcyjnej Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń odbyło się zebranie członków i sympatyków krakowskiego koła Związku Ludowo-Narod., na którym prof. dr. Głabiński wygłosił referat na temat obecnego położenia gospodarczego Państwa Polskiego.

Już o godz. 16.30 obszerna sala przy ul. Basztowej była przepelniona publicznością, jak również i galerje.

Zebrani powitali posła Dr. Głabińskiego długo nie milknącymi oklaskami.

Referat posła Głabińskiego odsonił przed kilku tysiącami słuchaczy w sposób rzeczowy obecne ciężkie położenie państwa i środki zaradcze jakie nas z obecnej katastrofy gospodarczej mogą wprowadzić.

Szczegółowe sprawozdanie z referatu posła Głabińskiego podamy w jutrzejszym numerze „Gońca Krakowskiego”.

wienie naszych stosunków na każdym polu, a przede wszystkim na polu gospodarczym. Pan Minister zwrócił uwagę na to, że sanacja naszych stosunków walutowych nastąpiła kosztem wysiłku i obciążenia produkcji. Odbiło się to później na naszych stosunkach gospodarczych, zwłaszcza gdy dały się we znaki skutki nieurodzaju w 1924 r. Pan minister ubolewał nad dotychczasowym systemem podatkowym, który rzeczywiście bardzo obciąża, przemysł i handel i zaznaczył, że dążeniem jego będzie, aby możliwie w jak najbliższym czasie nastąpiło gruntowne i rozumne zrewidowanie tego systemu. Koniecznym jest także zdaniem Pana Ministra zmniejszenie świadczeń na rzecz samorządów. Musi być — zdaniem ministra — przeprowadzona i w tej dziedzinie polityka jak najdalej idących oszczędności. Suma świadczeń, — jak zaznaczył p. Minister — na rzecz samorządów wynosiła w 1924 r. ogółem 320 milionów złotych. Jeżeli do tego dadamy jeszcze 100 milj. zł. na Kasy chorych, to otrzymamy bardzo poważną cyfrę i zmniejszenie tej sumy choćby o nikły procent może dać znaczna kwotę, którą możnaby choć częściowo załatać jakąś inną lukę w budżecie.

Pan Minister mówił również o konieczności przeprowadzenia oszczędności także w przedsiębiorstwach prywatnych, zwłaszcza w tych, które otrzymują zamówienia rządowe. Pan Minister opierał swe wywody na podstawie danych statystycznych, które ściśle badał, przyczem stwierdził, że przedsiębiorstwa te w okropny sposób wykorzystują budżet państwa. Pan Minister zapowiedział, że będzie wszelkimi siłami zwalczał i te nieuczciwe manipulacje przedsiębiorstw prywatnych, które operują kapitałem rządowym, trwoniąc go bez zastanowienia.

Pan Minister poruszył także konieczność zaangażowania w przemyśle krajowym także kapitału zagranicznego, ale do tego wymagane jest zaufanie do nas z zagranicy; trudno jednakże oczekiwać tego zaufania od zagranicy, skoro sami w siebie nie ufamy.

Jednym z najważniejszych warunków sanacji naszych stosunków wewnętrznych i gospodarczych jest reorganizacja administracji państwa, redukcja budżetu i utrzymanie kursu złotego. To ostatnie — zaznaczył Pan Minister — da się osiągnąć przy przy współdziałaniu banków dewizowych z Bankiem Polskim i z Ministerstwem Skarbu. Pan Minister odbył już kilka konferencji z przedstawicielami banków dewizowych w Warszawie i doszedł z nimi do pełnego porozumienia w tym względzie. Pan Minister zapowiedział, że zastosuje jak najsurowsze represje przeciwko tym bankom, które będą uprawiać nieuczciwe manipulacje.

W sprawie bezrobocia — jeśli chodzi o Kraków Pan Minister zaznaczył, że zobowiązał się już przydzielić dla Krakowa kredyt na zatrudnienie bezrobotnych.

Przemówienie Pana Ministra wywarło na zebranych bardzo korzystne wrażenie, czego dowodem były długotrwałe oklaski.

Zebranie w Izbie zakończyło się o godz. 6-ej pop. poczem Pan Minister w gmachu Izby udzielił jeszcze kilka audjencji. O godz. 8 wiecz. p. kom. rządu Ostrowski wydał na cześć Pana Ministra w Starym Teatrze obiad, który spożyto w ścisłym gronie (w liczbie siedmiu). O godz. 9 odbył się w St. Teatrze raut, po którym, o godz. 11'55 wiecz. Pan Minister odjechał z powrotem do Warszawy.

— 0 —

POSEŁ DR. STANISŁAW KOZICKI W RZYMIE.

Rzym, 1 marca. (PAT). Przybył tutaj poseł Kozicki, powitany na dworcu przez charge d'affaire Tomaszewskiego, personal poselstwa i konsulatu, oraz przez posła ambasadora Skrzyńskiego.

ANGIELSKI MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH JESZCZE RAZ MÓWIĆ BĘDZIE W IZBIE GMIN.

Londyn, 1 marca. (PAT). (Wolf). „Timesy” donoszą, że Chamberlain z końcem tego tygodnia odjedzie do Genewy. Przed odjazdem złoży on jeszcze oświadczenie w Izbie gmin co do swojego projektu, odnoszącego się do powiększenia ilości stałych miejsc w Radzie Ligi Narodów przez przyjęcie innych krajów.

CZECHOSŁOWACJA POPRZE POLSKĘ W RADZIE LIGI NARODÓW.

Londyn, 1 marca. (PAT). (WBK). Tak dr. Benes jak i prezydent Masaryk oświadczyli się w wywiadzie udzielonym praskiemu korespondentowi „Daily Express” za przyznaniem Polsce stałej siedziby w Radzie Ligi Narodów. To samo odnosi się do Hiszpanji i Brazylii.

DALEKA JESZCZE OD KULTURY LITWA.

Gdańsk, 1 marca. (PAT). Z Kowna donoszą, że na ostatnim posiedzeniu sejmiku litewskiego odbyła się walka pomiędzy prawicą a lewicą o osobę marszałka sejmiku. Na tem tle rozpoczęła się utarczka słowna między lewicą a prawicą, która zakończyła się bójką na pięści. Gdy na przemawiającego posła ludowego Sugintasa rzucili się posłowie prawicy, koło trybuny powstał tumult w czasie którego poseł Kargiszaušta zadał posłowi Sugintasowi kilka razy pięścią. Marszałek zmuszony był wskutek tego przerwać posiedzenie.

NIEPOROZUMIENIA MIĘDZY KŁAJPEDĄ A KOWNEM.

Królewiec. (PAT) Sejmik kłajpedzki zajmował się ostatnio sprawą stosunków kłajpedzko-litewskich.

Przewodniczący sejmiku Kraus w przemówieniu swem zaznaczył, że nie widzi możliwości porozumienia się z rządem kowieńskim, który udaremnia prace sejmiku przez odmówienie kredytów na utrzymanie aparatu rządowego. Obecny sejmik żąda ustąpienia Borcherta z rady portu, przyczem żarzuca wogóle radzie kompletną bezczynność i złą gospodarkę. Wreszcie wybrano komisję dla opracowania memorjału do Ligi Narodów w sprawie naruszenia konwencji kłajpedzkiej przez rząd kowieński. Komisja zwróci się do Ligi Narodów z prośbą o interwencję. Memorjał ten wskazywać ma na wypadki pogwałcenia statutu kłajpedzkiego, na sprawę policji politycznej, sprawę miar i wag, ubezpieczenia, sądów wojennych, policji portowej, naruszenia nietykalności posłów do sejmiku, paszporty obywateli kłajpedzkiej oraz udział finansowy w dochodach z obszaru kłajpedzkiego.

SĘDZIWIY MARSZAŁEK PETAIN PRZEJDZIE W STAN SPOCZYNKU.

Paryż. (AW.) Marszałek Petain skończył właśnie 70 lat i w dniu 21 kwietnia przejdzie w stan spoczynku.

HAKENKREUZLERZY W LIPSKU.

Wiedeń, 1 marca. (PAT) „W. Allg. Zeitung” donosi z Lipska. Panuje tutaj wielkie zaniepokojenie z powodu zapowiedzianej na jutro wizyty Hindenburga, którą chcą wykorzystać organizacje prawicowe do wielkiej manifestacji. Dworzec kolejowy w Lipsku strzeżony jest przez całą dobę przez liczne oddziały. Wszystkie radykalne związki ze związkiem „Stahlhelm” na czele utworzą na dworcu i na ulicach szpalery. Komuniści zapowiedzieli kontr-demonstrację. Nastrój w mieście jest z tego powodu bardzo podniecony, co wpływa także ujemnie na frekwencję targów.

UDAŁY LOT WIELKIEGO STATKU POWIETRZNEGO.

Rzym, 1 marca. (PAT). Pierwszy lot próbny okrętu powietrznego „Norge” miał przebieg nader pomyślny. Na pokładzie znajdowało się 25 osób, 19 Włochów i 6 Norwegów. — Okręt powietrzny wzbił się w powietrze o godzinie 9 45 z aurodromu „Ciampino”, poczem przeleciał ponad Rzymem, zwrócił się następnie ku wybrzeżu i poszybował aż do Neapolu, skąd szerokim łukiem, dokonany ponad morzem wrócił z powrotem i wylądował o godzinie 6 15 wieczór po 8 1/2 godzinnym locie znowu w „Ciampino”. Motory, oraz wszystkie inne aparaty funkcjonowały podczas lotu nienagannie.

Locarno i wejście Polski do Ligi Narodów stanowi nierozzerwalną całość.

Warszawa, 1 marca (PAT). Komisja spraw zagranicznych obradowała 1 marca nad projektem ustawy o ratyfikacji traktatów locarneńskich. Sprawę referował poseł Niedziałkowski, prosząc o uchwalenie ustawy bez zmian, przyczem przedłożył obszerną rezolucję, stwierdzającą, że Sejm uważa nieodłączne z ratyfikacją traktatów locarneńskich uzyskanie przez Polskę stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów. Następnie zabrał głos poseł Dąbski, który dowodził, że traktat arbitrażowy polsko-niemiecki nie zabezpiecza należycie granic polsko-niemieckich i że lepiej to uczyni obowiązujący pakt Ligi Narodów. Traktat arbitrażowy z Niemcami raczej go osłabia. W tym samym duchu przemawiał poseł Rudziński.

Poseł Stroński postawił wniosek, że Sejm stojąc całkowicie na gruncie traktatu wersalskiego i paktu Ligi Narodów oraz traktatu sojuszniczego z Francją odrzuca ustawę o ratyfikacji traktatów locarneńskich jako zbyteczną. Na wypadek, gdyby komisja wniosła powyższy odrzuciła poseł Stroński przedkłada dwa inne wnioski: 1) Uzależnienie wejścia w życie ustawy od uzyskania przez Polskę stałego miejsca w Radzie Ligi, 2) domaga się mowca stwierdzenia, że ustawa o ratyfikacji traktatów locarneńskich w niczem nie narusza ustawy o ratyfikacji ustawy traktatu wersalskiego, paktu Ligi Narodów oraz umowy sojuszniczej polsko-francuskiej.

Poseł Seyda Marjan wniosł, aby rezolucję posła Niedziałkowskiego zastąpić rezolucją, która w sposób stanowczy wyraziłaby przeświadczenie, że wszyscy ci, którzy szczerze współpracowali nad

stworzeniem koncepcji Locarna i szczerze są za utrzymaniem pokoju, uważają równocześnie przyznanie miejsca Polsce w Radzie Ligi za rzecz rozumiejącą się samą przez się. Poseł Chaciński podniósł, że uważa za rzecz niewłaściwą uniemożliwienie ministrowi Skrzyńskiemu przeprowadzania jego polityki, polegającej na niezachwianej wierze w to, że stosunki międzynarodowe układają się obecnie według nowych zasad logiki i sprawiedliwości, ukończeniem tej polityki powinno być w konsekwencji wejście Polski do Rady Ligi Narodów. Nieukrywam, że w razie nie uzyskania tego miejsca poniósłby porażkę nie tylko p. Skrzyński ale też i cały obóz, który bezwzględnie ufał, że zapanowała znów era w stosunkach międzynarodowych. Nie przypuszczam, by p. Skrzyński w swoim zaufaniu szedł tak daleko, aby bez żadnych zobowiązań traktaty te podpisał.

Przemawiali następnie poseł Dąbski, Perl i Bartel, którzy oświadczyli szczerze za ratyfikacją traktatu.

W imieniu rządu wiceminister Morawski oświadczył się przeciw wnioskowi posła Strońskiego. W zakończeniu dyskusji poseł Niedziałkowski, polemizował z niektórymi mówcami, przyczem jeszcze stwierdził, że traktaty locarneńskie w niczem nie naruszają interesów Polski. W wyniku obrad i po ukończeniu dyskusji wybrano podkomisję w składzie posłów referent poseł Niedziałkowski, Stroński, Chaciński, Dąbski i Seyda, którzy mają zająć się rozpatrzeniem zgłoszonych rezolucyj i wniosków. Podkomisja ma złożyć sprawozdanie plenum komisji.

Szcześliwy dolarowiec.

Warszawa. (AW) Dziś w 9 ciągnięciu II-ej serii „dolarówki”, główna wygrana 40 tysięcy padła na nr. 341'248 sprzedany jakimś szczęśliwcowi w Banku Polskim w Warszawie. Wygrana 8 tysięcy dolarów padła na nr. 582'277; wygrane po 3 tysiące dolarów padły na nra: 227'955, 592'410, 253'279.

Wygrane po 1 tysiąc dolarów na nra: 631'523, 479'745, 557'583, 514'756, 303'587. Wygrane po 500 dolarów padły na nra: 064'530, 369'495, 161'716, 158'648, 068'332, 054'713, 747'966, 642'617, 974'044, 551'747.

Zasądzenie ordynata Bispinga za zabójstwo ks. Druckiego-Lubeckiego.

Warszawa, 1 marca. (Telefonem). Po przeprowadzeniu rozprawy sądowej i wizji lokalnej, Sąd okręg. karny w Warszawie uznał winnym oskarżonego Jana Kamila Bispinga zbrodni morderstwa popełnionego na osobie ks. Druckiego-Lubeckiego i skazał go na cztery lata ciężkiego więzienia.

Wyrok powyższy wywołał w Warszawie olbrzymie poruszenie i nie był zupełnie oczekiwany.

ZWŁOKI KS. ARCYB. CIEPLAKA PRZYBĘDĄ DO GDAŃSKA 16 BM.

Warszawa. (AW) Społeczeństwo polskie w Gdańsku z inicjatywy polskich kół śpieewackich czyni przygotowania na przyjęcie zwłok zmarłego w Ameryce księdza arcybiskupa Cieplaka. Zwłoki przybędą do Gdańska 16 bm.

ZA DWA DNI WYJEŻDZA PREM. SKRZYŃSKI DO GENEWY.

Warszawa. (AW) Po załatwieniu sprawy paktów locarneńskich przez Sejm premier Skrzyński wyjedzie do Genewy, najdalej dnia 4 marca br.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK AMBASADORA PANAFIEU.

Warszawa. (AW.) Ustupiający ambasador francuski w Polsce p. Panafieu, który pośliznąwszy się wczoraj na posadzce, złamał kość biodrową, zmuszonym będzie pozostać przez 6 tygodni w łóżku. Wobec tego wyjazd jego z Polski ulegnie zwłoce. Nie wpłynie to jednak na opóźnienie przyjazdu nowego ambasadora francuskiego pana Larroche.

WISŁA CIĄGLE PODNOSI SIĘ.

Warszawa. (AW) Poziom Wisły pod Warszawą podniósł się znacznie i wynosił w południe plus 2 metry, 58 cm. ponad stan normalny. Środkiem rzeki płynie gęsta kora.

HISZPANJA ODWAŻNIE STAWIA KWESTJĘ.

Madryt, 1 marca. (PAT) Na manifestacji urządzonej przez hiszpański stowarzyszenie przyjaciół Ligi Narodów oświadczył hr. Romanones, że jeżeli Hiszpanja nie uzyska stałego miejsca w Radzie Ligi będzie musiała rozważyć czy godność narodowa umożliwiłaby dalsze pozostanie Hiszpanji w Radzie Ligi Narodów. W podobnym duchu wyraził się również były minister spraw zagranicznych i ambasador Peeres Caballero.

WPLYWY GERMANOFILSKIE SIĘGAJĄ JUŻ DO JAPONJI.

Londyn, 27 lutego. (PAT) Reuter donosi z Tokio: Stanowisko Japonji w sprawie zwiększenia składu Rady Ligi Narodów jest dotychczas niezdecydowane. — Dziennik umiarkowany Jiji Simpho sprzeciwia się przyznaniu Polsce i innym państwom stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów, ponieważ zdaniem dziennika byłoby to zmniejszeniem zaufania świata do Ligi Narodów.

KRWAWE WESELE.

Praga, 1 marca (PAT). W Orzechow na Rusi Karpackiej, przyszło podczas wesela w kościele do zaciętej sprzeczki, tak, że proboszcz zmuszony był zawezwać żandarmerję. Nim żandarmerja przybyła na miejsce, jeden z gości weselnych został zabity, zaś kilku innych raniionych.

NOWA GODNOŚĆ TROCKIEGO

Moskwa, 1 marca (PAT). Trocki został zamianowany prezydentem oddziału techniczno-naukowego najwyższej rady gospodarczej. Na stanowisku tem będzie miał Trocki zadania nadzorowania nad reformami technicznymi w przemyśle, jakoteż nad wszystkimi zarządzeniami, celem podniesienia jakości i wydajności produkcji przemysłowej.

PRZYJAZD NINCICZA DO PARYŻA.

Paryż (AW). Przybywa tu jutro jugosłowiański minister spraw zagranicznych dr. Nincicz. Odbędzie on konferencję z Briandem, której tematem ma być też sprawa oddziaływania przystąpienia Niemiec do Ligi Narodów na położenie. „Petit Journal” i „Journal” piszą, że podczas konferencji Nincicza z Mussolinim w Rzymie chodziło o front państw przeciwko blokowi pangermańskiemu i przeciw machiacjom nacjonalistów niemieckich w Monachjum i węgierskich na Węgrzech.

Jeszcze jedna zagadka.

(j. t.) Poco, teraz właśnie przed bliskim zebraniem się Ligi narodów na sesję, rozpoczynającą się dnia 8 bm., pojechał do Rzymu dla konferowania z Mussolinim jugosłowiański minister spraw zagranicznych, dr. Ninčić?...

Takie pytanie zadaje sobie mocno zaniepokojona prasa niemiecka i austriacka, ale „robi dobrą minę do złej gry”, wyrażając się o tem dyplomatycznym spotkaniu w sposób lekceważący. — Zachowanie się Niemców w tym wypadku jest zupełnie zrozumiałe. Natomiast daje dużo do myślenia sposób, w jaki omawia prasa włoska odwiedziny dra Ninčića. A ponieważ we Włoszech wszystkie dzienniki są obecnie mniej lub więcej zależne od kierownictwa partji faszystowskiej, — więc to, co pisza, musi odpowiadać intencjom tegoż kierownictwa.

Otóż dzienniki włoskie, najwidoczniej otrzymawszy „z góry” odpowiednie wskazówki, usiłują zmniejszyć doniosłość wizyty jugosłowiańskiego ministra. Czynią to przecież w taki sposób, że wywody ich wywołują wręcz przeciwne wrażenie, co zdarza się tak często przy rozmaitych urzędowych lub półurzędowych „dementis”. A skutek tego rodzaju taktyki jest ten, że zestawivszy głosy prasy włoskiej, jak naprzykład dzienników: „Corriere della Sera”, „Tribuna”, „Voce Republican” i t. d., przychodzimy do przekonania, iż Mussolinemu chodzi o utrzymanie całego światła w błędnem mniemaniu co do treści i wagi rokowań, jakie przeprowadził kilka dni temu w rzymskim pałacu Chigi z przedstawicielem królestwa SHS.

Jedynie „Giornale d'Italia” uchyliła ostrożnie sam rąbek tajemnicy, osłaniającej zagadkowe rokowania. Dziennik ten stwierdza mianowicie w sposób ogólnikowy, że wyzywająca postawa Niemiec była głównym powodem przyjazdu dra Ninčića do Rzymu. Dziennik zaś „Tevere” czyni uwagę, że Jugosławja, widząc się zagrożoną w najważniejszych swych interesach przez zamierzone połączenie Austrii z Rzeszą niemiecką i przekonawszy się, że nie może liczyć na pomoc Francji przy staraniach o utrzymanie istniejących traktatów, zwróciła się do Włoch, jedyne mocarstwa, chcącego podać jej rękę w tym wypadku. Wspomina też „Tevere” o kursujących pogłoskach, — ale ich nie komentuje, — jakoby Mussolini i dr. Ninčić mieli w swej rozmowie poruszyć także sprawę zawarcia nowego układu politycznego pomiędzy Jugosławją a Włochami, mającego zawierać ważne klauzule wojskowe.

Prasa angielska zachowuje w tej sprawie milczenie, ograniczając się tylko do podania depesz o przyjeździe jugosłowiańskiego ministra do Rzymu. A prasa francuska zachowuje się podobnie, rejestruje jednak głosy dzienników włoskich.

Tak więc stoimy wobec jednej więcej zagadki z dziedziny polityki światowej i to tem ciekawszej, ponieważ klucz do jej rozwiązania dzierży w swem ręku „duce” Mussolini, człowiek nieobliczalny, jako dyplomata i polityk, co już nieraz pokazało się za jego rządów.

Bardzo jest tedy możliwem, że jego konferencja z drem Ninčićem będzie stanowiła punkt wyjścia dla jakichś nowych kombinacji politycznych, dotyczących się nietylko przeszkodzenia inkorporacji Austrii do Niemiec, ale także spraw bałkańskich. Odnosne pogłoski obiegają prasę niemiecką, austriacką, a nawet jugosłowiańską, już dawniej, zanim dr. Ninčić postanowił udać się do Rzymu.

W każdym razie nawiązanie rokowań między Włochami a Jugosławją w przeddzień zebrania się Ligi narodów stanowi ciekawe do nich preludjum.

Jedno z najważniejszych zagadnień Polski.

Polska miała przeszłość pełną przeżyć i chwały, jej zagadnienia obecne są niezmiernie wagi. A jakaż będzie jej przyszłość?... Jak obecnie ma żyć każdy Polak, aby przyszłość Polski była wielka? W jaki sposób każdy Polak użyje danych mu godzin życia? Oto jedno z najważniejszych zagadnień Polski...

H. Emerson.

Powoli zaczyna ogół nasz rozumieć, że z dzisiejszego ciężkiego położenia nie wybawi nas żadna mniej więcej zręczna polityka finansowa, czy kredytowa, ani żadna cudowna reforma. Rozumujemy, że na wyciągnięcie nas z obecnego trzęsawiska, na odbudowanie dobrobytu, gospodarczej niezależności, a co za tem idzie i niezawisłości politycznej, jest tylko jeden sposób: zakasanie rękawów i wzięcie się do tej pracy, jakiej nas okres wojny i łatwe zyski powojenne gruntownie oduczyły. „Substancję” swoją, która nigdy nie była

Sowiety wezmą udział w konferencji rozbrojeniowej

Moskwa. (AW) Cziczerin, komisarz w wywiadzie udzielonym korespondentowi „Manchester Guardian” oświadczył, że rząd sowiecki weźmie udział w przyszłej konferencji rozbrojeniowej, nawet jeśli ona wyznaczona będzie na terytorjum Szwajcarii, jednak pod warunkiem, że rząd szwajcarski uwzględni skromne żądania rządu sowieckiego.

go. Stosunek sowieców do Ligi Narodów nie uległ żadnej zmianie. W dalszym ciągu Cziczerin podkreślił wybitną pokojowość zagranicznej polityki rządu sowieckiego w przeciwieństwie do państw innych, które jak np. Anglja prowadzą politykę w stosunku do sowieców wybitnie agresywną.

—o—

Ustąpienie naczelnego redaktora „Echa Warszawskiego”.

Warszawa. (AW) Z dniem 27 zm. p. dr. Władysław Włoch ustąpił ze stanowiska naczelnego redaktora i z redakcji „Echa Warszawskiego”. Redakcję obejmuje p. Tadeusz Garczyński, b. współpracownik „Kurjera Polskiego” pełniący obecnie obowiązki naczelnego dyrektora LOPP.

Dr. Włoch w artykule „Rola Publicysty” i niezbędne warunki jego pracy zamieszczone w dzisiejszym numerze „Echa Warszawskiego”, żegna się z czytelnikami. Z artykułu wynika, że zmiana redakcji nastąpiła skutkiem ujawnienia przez pismo wyraźnego kierunku Piasta.

Dentysta podburzał tłum robotników kaliskich do krwawych ekscesów.

Warszawa. (AW) Komisja śledcza do badań zająć kaliskich ukończyła wczoraj pracę i stwierdziła, że pierwszym z głównych organizatorów zająć był radny miejski Henryk Solnik, z zawodu lekarz-dentysta. Solnik został aresztowany i osadzony w areszcie śledczym.

STRASZNA TRAGEDJA RODZINNA.

Komarno. (Tel. wł.) W dniu wczorajszym gospodarz tutejszy, Władysław Mihułka siekierą zamordował trzech swych synów i żonę Zofję, poczem zadał sobie nożem ciężką ranę w szyję i obuchem siekiery pobił się po głowie i popadł w stan nieprzytomny. Jak się okazuje — Mihułka pod wpływem jakichś nieporozumień rodzinnych popadł w szal, w którym dopuścił się strasznej zbrodni. Mihułkę, który liczy 56 lat, policja aresztowała i przewiozła do szpitala więziennego w Samborze. Czwarty syn Mihułki tylko dlatego uniknął śmierci, iż krytycznej nocy spał na strychu. Wypadek powyższy wywołał w miasteczku wielkie wrażenie.

WAGON ZŁOTA ROSYJSKIEGO PRZEWIEZIONO DO BERLINA.

Gdańsk, 27 lutego. (PAT) Z Eydkun donoszą, do pism tutejszych, że przed kilku dniami nadszedł tam rosyjski transport złota o łącznej wadze 8900 kg. Transport ten skierowany był do Banku Rzeszy Niemieckiej.

zbyt wielką, a którą wojna i inflacja zjadła prawie doszczętnie, musimy odrobić i nadrobić, a wówczas dopiero będziemy mogli powiedzieć, że spełniliśmy obowiązki, tak co do siebie samych, jak i co do przyszłości.

Przystępować do tej pracy musimy w warunkach nader ciężkich. Przedewszystkiem musi nastąpić pewien przełom w psychice, zbałamuconej spekulacją, łatwemi, a powiedziec otwarcie, czestokroć niesumiennymi zyskami lat ostatnich. Poza tem i czysto materialne warunki są trudne. Kapitału prawie niema, warsztaty produkcji w kiepskim stanie, a dawne stosunkowo łatwe, bezkonkurencyjne rynki zbytu również zniknęły. Tem więc jest ważniejsze zorganizowanie pracy w ten sposób, żeby wszelki wysiłek był celowy, żeby nie szła na marne ani praca ludzka, ani materiał, ani też kapitał, uwięziony w przedsiębiorstwie. Nie wystarczy wzorować się na tem co było dawniej, gdyż to dawne u nas w znikomej mierze było dobre. Trzeba porzucić rutynę i zwrócić się do jedyne go źródła, skąd zdrowe wskazówki można otrzymać do nauki.

Znakomity chemik, prof. Marchlewski, pisząc niedawno o ciężkim położeniu cukrownictwa, zagrożonego konkurencją cukru trzcinowego, zwrócił uwagę na rolę nauki w takich wypadkach na skuteczną pomoc, jaką od nauki otrzymali swego czasu będący w tem samym położeniu hodowcy indyga. Na wszelkich polach jedynie na naukowych podstawach postawione i zorganizowane warsztaty pracy, czy to będzie fabryka, biuro, czy warsztat rzemieślniczy, mogą w dzisiejszych czasach się ostać i godziwy zysk przynieść.

Hasła naukowej organizacji pracy rozbrzmiewają dziś i są stosowane praktycznie z doskonałym skutkiem w całym świecie. U nas panuje w tym względzie nastrój który możnaby nazwać „sceptyzmem ignorantów”, a któremu dzielnie sekunduje zamiłowanie rutyny i lenistwo umysłowe.

WSPÓLNY FRONT ANGLJI, DANJI I SZWECJI.

Hamburg. (AW.) „Hamburger Fremdeblatt” do-wiadamuje się z urzędowych źródeł duńskich, że rząd duński przyłącza się do stanowiska Szwecji i uważa, że na marcowym zebraniu Ligi Narodów nie powinno być dokonane żadne powiększenie stałych miejsc w radzie Ligi poza przyjęciem Niemiec i dopuszczenie ich do Rady.

ZADOWOLENIE Z MOWY BRIANDA.

Paryż. (AW.) Cała prasa tut. odnosi się bardzo przychylnie do mowy Brianda o traktacie locarneńskim, nacechowanej szczerem duchem pokoju. „Quotidien” podkreśla, że Briand odnowił swą świetną przeszłość jako mówca i zaznacza, że miał on odwagę zerwać z dawną polityką Clemenceau, Poincarego i Milleranda.

LIKWIDACJA TARC POLITYCZNYCH W RUMUNJI.

Paryż. (AW.) „L'information” podtrzymuje nadal wiadomość o mającem nastąpić ustąpieniu gabinetu Bratianu. Zarazem donosi z Budapesztu, że jest rzeczą bardzo prawdopodobną, że premierem zostałby jeden z przywódców opozycji gen. Avarescu. Gen. Avarescu jest przyjacielem b. następcy tronu ks. Karola i objęcie przez niego steru rządu oznaczałoby powrót księcia do Bukaresztu.

—ooo—

Jednak i tu zaczyna się zmiana na lepsze. Po szeregu usiłowań prowadzonych przez ludzi, rozumiejących doniosłość tej sprawy, doszliśmy do tego, że w kilku ośrodkach skupiających większą liczbę techników, powstały Koła Naukowej Organizacji, liczące obecnie około 400 członków, a wreszcie przed rokiem, powstała instytucja centralna pod nazwą „Instytut Naukowej Organizacji”, stawiająca sobie za zadanie rozwój, propagandę i opiekę nad nauką organizacji, „która ma na celu wskazywanie najlepszych metod do osiągnięcia maximum wydajności w użyciu materiałów, narzędzi technicznych, energii sił natury, czasu i pracy ludzkiej”.

Instytut rozpoczął swą działalność od przysporzenia brakującej nam literatury przedmiotu i w ciągu krótkiego czasu wydał szereg pierwszorzędnych dzieł, między innymi Zbiorowe dzieło „Naukowa organizacja pracy”, „Dwanaście zasad wydajności” jedno z najwybitniejszych dzieł o wydajności pracy, C. B. Thompsona „System Taylora”, W. Kont'a „Badanie zakładu przemysłowego”, E. Claparede'a „Poradnictwo przy wyborze zawodu” i in.; w druku jest kilka dalszych dzieł, tak, że niebawem będziemy posiadali w polskich przekładach wyczerpującą przedmiot literaturę. Dalszym etapem działalności Instytutu jest organizowanie wykładów i pierwszy ich cykl ma się niebawem rozpocząć (11 marca).

Mamy więc zorganizowany już aparat środków pomocniczych, mamy specjalistów od których można zasięgnąć rady, mamy literaturę, z której można się pouczyć. Od naszych wytwórców więc tylko zależy wejście na drogę racjonalnej organizacji pracowni, do spełnienia tego, co rozumny cudzoziemiec, cytowany na wstępie Emerson uważa za jedno z najważniejszych zagadnień Polski. A do rozwiązania tego zagadnienia więcej jest potrzebna dobra wola i pewien wysiłek umysłowy, niż kapitał.

Z. Raczkowski.

